

सद्यो हतानि पद्मानि विकचान्युत्पलानि च । शिरसा चारुकेशेन किञ्चिदावृत्तमैलिना ।
 अवणैकावलम्बेन कुण्डलेन विराजता । चन्दनार्द्रेण पीनेन वनमालावलम्बिना ।
 विवभावुरसा रामः कैलासेनेव मन्दरः । नीले वसानो वसने प्रत्यग्रजलदप्रभे ।
 रराज वपुषा शुभ्रस्तिमिरौघे यथा शशी । लाङ्गलेनावसक्तेन भुजगाभोगवर्तिना ।
 तथा भुजाग्रस्थितेन मुषलेन च भासता । स मत्तो बलिनां श्रेष्ठो रराजाधूर्णिताननः ।
 शैशिरीषु त्रियामासु यथा खेदालसः शशी । रामस्तु यमुनामाह स्वातुमिच्छे महानदि ।
 एहि मामभिगच्छ त्वं रूपिणी सागरङ्गमे । सङ्कर्षणस्य मत्तोक्ता भारतीं परिभूय सा ।
 नाभ्यवर्त्तत तं देशं स्त्रीस्वभावेन मोहिता । ततश्चुक्रोध बलवान्नामो मदसमीरितः ।
 चकार स हलं हस्ते कर्षणाधोमुखं बली । तस्यामुपरि भेदिन्यां पेतुस्तामरसखजः ।
 मुमुचुः पुष्पकोपैश्च पुष्परेण्वरुणं जलं । स हलेनानतायेण कूले गृह्य महानदीं ।
 चकर्ष यमुनां रामो व्युत्थितां वनितामिव । सा विह्वलजलस्रोता हृदप्रस्थितमञ्चया ।
 व्यावर्त्तत नदी भोता हलमार्गानुसारिणी । लाङ्गलादिष्टमार्गा सा वेगगा वक्रगामिनी ।
 सङ्कर्षणभयवस्ता योषेवाकुलताङ्गता । पुलिनश्रेणिर्विभोष्टो मृदितैस्तोयताडितैः ।
 फेनमेखलसूत्रैश्च च्छिन्नैस्तीरान्तगामिनी । तरङ्गविषमापीडा चक्रवाकोन्मुखस्तनी ।
 वेगगम्भीरवक्राङ्गी त्रस्तमीनविभूषणा । सितहंसेक्षणापाङ्गी काशचौमोज्जिताम्बरा ।
 तीरजोद्धृतकेशान्ता जलखलितगामिनी । लाङ्गलोत्तिष्ठितापाङ्गी क्षुभिता सागरङ्गमा ।
 मत्तेव कुटिलापाङ्गी राजमार्गेण गच्छती । कथ्यते सा स्म वेगेन स्रोतखलितगामिनी ।
 उन्मार्गानीतमार्गा सा येन वृन्दावनं वनं । वृन्दावनस्य मध्येन सा नीता यमुना नदी ।
 रोरुयमाणैव खगैरन्विता तोयवासिभिः । सा यदा समनुक्रान्ता नदी वृन्दावनं वनं ।
 तदा स्त्रीरूपिणी भूत्वा यमुना राममब्रवीत् । प्रसोद नाथ भोताऽस्मि प्रतिलोमेन कर्षणा ।
 विपरीतमिदं रूपं तोयञ्च मम जायते । असत्यहं नदीमध्ये रौहिणेय त्वया कृता ।
 कर्षणेन महाबाहो स्वमार्गव्यभिचारिणी । प्राप्तां मां सागरे नूनं सपत्न्यो वेगगर्विताः ।
 फेनहासैर्हसिष्यन्ति तोयव्यावृत्तगामिनी । प्रसादं कुरु मे वीर याचे त्वां कृष्णपूर्वज ।
 सुप्रसन्नमना नित्यं भवस्व त्वं सुरोत्तम । कर्षणायुधकृष्टाऽस्मि रोषोऽयं विनिवर्त्यतां ।
 गच्छामि चरणौ मूढा तवाहं लाङ्गलायुध । मार्गमादिष्टमिच्छामि क्व गच्छामि महाभुज ।
 प्रणामावनतां दृष्ट्वा यमुनां लाङ्गलायुधः । प्रत्युवाचार्णववधूं मदक्लान्तमिदं वचः ।
 लाङ्गलादिष्टमार्गा त्वमिमं मे प्रियदर्शने । देशमम्बप्रदानेन सावयस्वाखिलं शुभे ।
 एष ते सुभ्रु सन्देशः कथितः सागरङ्गमे । शान्तिं व्रज महाभागे गम्यताञ्च यथासुखं ।
 लोका हि यावत् स्थास्यन्ति तावत्तिष्ठतु मे यशः । यमुनाकर्षणं दृष्ट्वा सर्वे ते व्रजवासिनः ।
 साधु साध्विति रामाय प्रणामञ्चक्रिरे तदा । तां विसृज्य महावेगां तांश्च सर्वान् वनौकसः ।